

H. SZABÓ GYULA

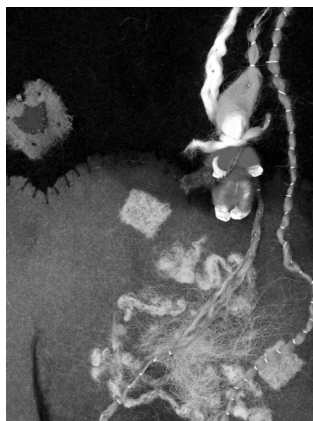
A MAROVÉCSI HELIKON JELENIDEJŰSÉGE ÉRDEKÉBEN

A Helikon–Kemény János Alapítványt 2000-ben jegyeztette be életre hívója: Kemény János legkisebb gyermeke, Kemény Miklós. Az alapszabályzat az alábbi célkitűzéseket rögzítette:

A két világháború között működő marosvécsi Helikon közösséghez tartozó írók kulturális örökségének megőrzése és népszerűsítése. 2) Emlékpark létesítése Marosvécsen a helikoni közösség tagjainak emlékére. 3) Egy Kemény János emlékház létesítése, az író személyi tárgya-
inak, bútorainak, fényképeinek és más dokumentumok összegyűjtése. 4) Egy könyvtár létesítése, amelyben összegyűjtjük az írók műveit, akik tagjai voltak a Helikonnak, valamint más okiratok, kritikák és más megjelent sajtótermékek. 5) A jeles napok, szimpóziumok, kiállítások, irodalmi előadások megszervezése. 6) A régi Helikon-napok folytatásaként írótalálkozók szervezése, jeles közéleti személyiségekkel, alkotó táborok létesítése a fiatal tehetségeknek. 7) Kiállítások szervezése új könyvekből, régi kiadványok, korabeli fényképfelvételekből és műalkotásokból.

Fontos leszögezni, hogy az alapítvány nem foglalkozik a Kemény-örökség vagyoni részével, az időközben visszaszámaztatott kastéllyal vagy más vagyontárgyakkal. Ezek kizárólag Kemény János örökösének gondjába tartoznak.

Az alapítót a kezdeti időszakban olyan kiváló személyiségek támogatták, mint Sutó András (egy ideig a kuratórium tiszteletbeli elnöke is

...az évente
egy alkalommal
megrendezett
találkozók mellett
úgynevezett Helikoni
estek keretében
tiszteltünk jó néhány
alkotó emléke előtt...

volt), Marosi Ildikó, Nagy Miklós Kund, Mészáros József. Sokat köszönhet az alapítvány néhai Adamovits Sándor munkálkodásának, aki kezdetben a kuratórium titkáráként, majd elnökeként lényegében kialakította működésének szerkezetét. Eddig négy kiadvány látott napvilágot a HKJA égisze alatt: *A Mecénás* (2002), Adamovits Sándor: *A vécsi vár vendégei* (2005), ugyanő: *Helikoni nagyasszonyok* (2009) és a Pomogáts Béla gondozta *Marosvécs 1926–1944* című dokumentumgyűjtemény (2016).

Adamovits hívta létre az alapítvány éves programjának oszlopát, a Helikoni Leszármazottak Találkozóját, melyre nyáron kerül. 2012-ig egynapos rendezvény volt, azt követően kétnaposra lett, gazdagodott programmal, 2015-től kezdődően július utolsó hétvégéjére került, addig az augusztus hónap utolsó szombatján (péntek-szombatján) tartottuk. A találkozó eredeti célja az volt, hogy az 51 helikoni író leszármazottait évenként egy alkalommal hívja egybe, és velük irodalmi műsorral, kiállításokkal ünnepélyesen megemlékezzenek egy-két alkotóról, és felelevenítsék a helikoni szellemként emlegetett közös örökséget. A gondolat kiötlői bizonyára megérették azt, hogy igen tekintélyes szellemi potenciál gyűlhet össze Marosvécsen a Helikon nevében, hiszen a leszármazottak között művelődési, társadalmi életünk több jelentős képviselője is megtalálható, s bár alig-alig van közöttük szépíró, de minden bizonnyal részvételükkel érdekes és fontos eszmecserekké válhatnának ezek a rendezvények. Úgy vélem, hogy ez a szándék(unk) nem valósult meg, ezek a találkozók változó színvonalon, de csak a megemlékezést szolgálják, ritkán tudtunk eljutni oda, hogy időszzerű kérdésekről szót váltsunk ezeken a találkozókon. A műsorokat igyekeztünk kiszélesíteni oly módon, hogy a szépirodalom mellett szót kaphasson a film, a kiállítás, a zene is. Idén lemezbemutatót is tartottunk, Kilyén Ilka színművésznő bemutatta – Molnár Tünde orgonaművésznő társaságában – *Isten kezében* című lemezt.

Hosszú várakozás után örömünkre 2015-től már a tulajdonosok által végre birtokba vett kastélyban tarthattuk nemcsak a koszorúzást a parkban, de az egész találkozót.

Ezek mellett az évente egy alkalommal megrendezett találkozók mellett úgynevezett *Helikoni estek* keretében tisztelegtünk jó néhány alkotó emléke előtt, felelevenítettük az ünnepelt életművének néhány fontos vonását. Ezekre változó számban került sor évente 1-4 alkalommal. A helikoni írók sorából megemléjtük a következőket: Kacsó Sándor, Kiss Jenő, Szentimrei Jenő, Tamási Áron, Sipos Domokos, Molter Károly, Olosz Lajos, Ligeti Ernő, Karácsony Benő. Nem hagyhatom szó nélkül, hogy Tompa László halálának 50. évfordulóján egyedül alapítványunk tisztelgett a költő városában, hála Cseke Péter fáradozásainak... Talán annyit még el kell mondanunk, hogy a Helikoni Leszármazottak Találkozásának színhelye kötelezően Marosvécs, de a Helikoni esteket már több helységben rendeztük meg, így Marosvásárhely mellett Kolozsvárra, Nagyenyedre, Székelyudvarhelyre, Kézdivásárhelyre, Csíkszeredába, Dicsőszentmártonba is elvittük műsorainkat.

Elkezdjük már az alapszabályzat másik céljának kivitelezését, beindítottuk a gyűjtést a kastélykönyvtár megalapozására, szépen gyűlnek a könyvek, melyek a helikoni írók és tágabban a százéves erdélyi magyar irodalom műveinek gyűjtőhelye kíván lenni.

Fontosnak tartom, hogy évekkal ezelőtt több ízben is rendezett az alapítvány szavalóversenyeket a középiskolásoknak.

Mint a hazai civilszervezetek legnagyobb része, alapítványunk is igen szerény anyagi eszközökkel gazdálkodik, a „pályázatfüggők” sorába tartozik, általában egy-egy rendezvényre kapogat szerény összegeket (eddig a Bethlen Gábor Alap, a Communitas Alapítvány és a Maros megyei Tanács támogatott 1000 és 4000 lej, illetve ennek megfelelő forint) összegekkel, ami a rendezvény legfontosabb költségeinek fedezésére elég is lehetett, de működési költségekre, az alapítvány kuratóriumi tagjainak honorálására nem is gondolhattunk, így elmondhatjuk, hogy munkánkat a legteljesebb önkéntesség jellemzi. Tegyem még hozzá, hogy részesülünk időnként magántámogatásokban is, ami igen becses számunkra, de nagyobb lélegzetű beruházásra vagy tervezgetésre semmiképpen sem elégséges.

